

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2000/78 ⁽¹⁾ 1. pants, 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 3. pants [un] 4. klauzula UNICE[,] CEEP [un] EAK noslēgtajā pamatnolīgumā par darbu uz noteiktu laiku, ko īsteno ar Padomes Direktīvu 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) ⁽²⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka diskrimināciju minēto noteikumu izpratnē veido tāds pasākums kā pamatlietā aplūkojamais, kas ļauj darba devējam paredzēt, ka personas no 65 gadu vecuma var tikt paturētas darbā kā štata personāls, ievērojot tiesības, kas tām bija pirms pensionēšanās, tikai tad, ja tām ir doktoranta promocijas darba zinātniskā vadītāja kvalifikācija, sodot pārējās personas, kuras atrodas tādā pašā situācijā un kurām būtu šāda iespēja, ja būtu brīvas vietas un ja tās atbilstu prasībām par profesionālo sniegumu, un kas ļauj par to pašu akadēmisko darbību personām, kurām nav doktoranta promocijas darba zinātniskā vadītāja kvalifikācijas, uzspiest secīgus uz noteiktu laiku slēgtus darba līgumus, ar atalgojuma sistēmu "uz stundas bāzes", kas ir zemāka par universitātes štata docentam piešķirto atalgojumu?
- 2) Vai Savienības tiesību piemērošanas pārkums (Eiropas tiesību pārkuma princips) var tikt interpretēta tādējādi, ka tā ļauj valsts tiesai nepiemērot kādu valsts tiesas galīgu spriedumu, ar kuru ir noteikts, ka izklāstītajā faktiskajā situācijā ir ievērota Direktīva 2000/78/EK un diskriminācija nepastāv?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 29. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 30. augustā iesniedza Hof van beroep te Brussel (Beļģija) – Facebook Ireland Limited, Facebook INC, Facebook Belgium BVBA/Gegevensbeschermingsautoriteit

(Lieta C-645/19)

(2019/C 406/17)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Brussel

Pamatlietas puses

Prasītājas: Facebook Ireland Limited, Facebook INC, Facebook Belgium BVBA

Atbildētāja: Gegevensbeschermingsautoriteit

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK ⁽¹⁾ 55. panta 1. punkts, 56.-58. un 60.-66. pants saistībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 47. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka uzraudzības iestāde, kas saskaņā ar šīs regulas 58. panta 5. punkta izpildei pieņemtiem valsts tiesību aktiem ir pilnvarota celt prasību savas dalībvalsts tiesā šīs regulas pārkāpuma gadījumā, nedrīkst izmantot šīs pilnvaras pārrobežu apstrādes kontekstā, ja vien tā nav vadošā uzraudzības iestāde šajā pārrobežu apstrādes gadījumā?
- 2) Vai šajā sakarā ir nozīme tam, ja par šo pārrobežu apstrādi atbildīgajam pārzinim šajā dalībvalstī nav galvenā, bet gan citāda veida uzņēmējdarbības vieta?

- 3) Vai šajā sakarā ir nozīme tam, vai valsts uzraudzības iestāde ceļ prasību pret pārzini tā galvenajā uzņēmējdarbības vietā vai pret tā uzņēmumu savā dalībvalstī?
- 4) Vai šajā sakarā ir nozīme tam, ka valsts uzraudzības iestāde ir cēlusi prasību jau pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas (2018. gada 25. maijs)?
- 5) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai Regulas 2016/679 58. panta 5. punkta normai ir tieša iedarbība, tā, ka valsts uzraudzības iestāde var atsaukties uz šo normu, lai uzsāktu vai turpinātu tiesvedību pret atsevišķām pusēm, pat ja šīs regulas 58. panta 5. punkta norma nav transponēta valsts tiesību aktos, kaut arī ir pienākums to darīt?
- 6) Ja atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem ir apstiprinošas: vai šādu tiesvedību rezultāts var liegt vadošajai uzraudzības iestādei secināt pretējo, ja šī galvenā pārvaldes iestāde pārbauda tās pašas vai līdzīgas pārrobežu apstrādes darbības saskaņā ar mehānismu, kas paredzēts Regulas 2016/679 56. un 60. pantā?

(¹) OV 2016, L 119, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. septembrī iesniedza Landesgericht Korneuburg (Austrija) – FP Passenger Service/Austrian Airlines AG

(Lieta C-654/19)

(2019/C 406/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Korneuburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: FP Passenger Service

Atbildētāja: Austrian Airlines AG

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (¹) (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 5., 6. un 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, aprēķinot kavēšanos – ņemot vērā Tiesas spriedumu lietā C-452/13, saskaņā ar kuru ir jāņem vērā durvju atvēršanas laiks –, ir jānosaka starpība starp faktisko durvju atvēršanas laiku un paredzēto ielidošanas laiku, vai arī starp faktisko durvju atvēršanas laiku un paredzēto durvju atvēršanas laiku, ja tiek ievērots paredzētais ielidošanas laiks?

(¹) OV 2004, L 46, 1. lpp.